Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA ANDREAS BJONDI [*ANDREA BIONDI*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2025. gada 6. februārī [1]

Lieta C-17/24

CeramTec GmbH
pret
CoorStek Bioceramics LLC

(*Cour de cassation* (Kasācijas tiesa, Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Eiropas Savienības preču zīme – Iesniedzēja ļaunticība – Absolūtie pamati reģistrācijas atteikumam – Apzīmējums, kuru veido vienīgi preces funkcionālā forma – Saiknes starp tehnisko risinājumu un reģistrētām preču zīmēm neesamība

I. Ievads

1. Šajā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu *Cour de cassation* (Kasācijas tiesa, Francija) jautā Tiesai par Regulas (EK) Nr. 207/2009 [2] 52. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzēto Kopienas preču zīmes (kas ir kļuvusi par Eiropas Savienības preču zīmi) absolūto spēkā neesamības pamatu attiecīgo piemērošanas jomu iespējamo pārklāšanos, kas ir pamatota attiecīgi ar vienu no šīs regulas 7. panta 1. punktā uzskaitītajiem absolūtajiem reģistrācijas atteikuma pamatiem un pieteikuma iesniedzēja ļaunticību.

2. Konkrētāk – iesniedzējtiesa jautā, vai nodoms saglabāt tiesības uz tehnisku risinājumu, kas pieder saskaņā ar patentu, kuram ir beidzies termiņš, ir pietiekams, lai raksturotu pieteikuma iesniedzēja ļaunticību preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumā, ja pēc šī datuma izrādās, ka reģistrācijai pieteiktajā apzīmējumā nav ietverts neviens tehnisks risinājums un ka tādējādi attiecīgo preču zīmi nevar atzīt par spēkā neesošu, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā paredzēto absolūto reģistrācijas atteikuma pamatu, kura mērķis ir novērst tādu apzīmējumu reģistrāciju, kas preču zīmes īpašniekam piešķir monopoltiesības uz šādiem risinājumiem.

3. Šajā nolūkā šī tiesa uzdod Tiesai trīs jautājumus, no kuriem pirmais attiecas uz saistību starp Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta attiecīgi a) un b) apakšpunktā paredzētajiem absolūtajiem spēkā neesamības pamatiem un otrais un trešais – uz šīs pašas regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretāciju.

[1] Oriģinālvaloda – franču.

[2] Padomes Regula (EK) (2009. gada 26. februāris) par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

4. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir iesniegts tiesvedībā, kuras priekšmets ir *CeramTec GmbH* (turpmāk tekstā – "*CeramTec*") pret *Coorstek Bioceramics LLC* (turpmāk tekstā – "*Coorstek*") prasība par preču zīmes pārkāpumu, kurā tā cēla pretprasību par trīs *CeramTec* piederošo Eiropas Savienības preču zīmju atzīšanu par spēkā neesošām.

II. Atbilstošās tiesību normas

5. Regula Nr. 207/2009 tika grozīta ar Regulu (ES) 2015/2424[3], kas stājās spēkā 2016. gada 23. martā un pēc tam tika atcelta un aizstāta ar Regulu (ES) 2017/1001, kura stājās spēkā 2017. gada 1. oktobrī[4]. Šajā lietā visi pamatlietas fakti *ratione temporis* ietilpst Regulas Nr. 207/2009 piemērošanas jomā tās sākotnējā redakcijā[5].

6. Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā, redakcijā, kura piemērojama pamatlietas faktiem, bija paredzēts, ka tiek atteikta tādu apzīmējumu reģistrācija, kurus "veido vienīgi preču forma, kura vajadzīga tehniska rezultāta iegūšanai".

7. Regulas 207/2009 52. panta 1. punkts bija formulēts šādi:

"[Eiropas Savienības] preču zīmi paziņo par spēkā neesošu, ja Birojā iesniegts attiecīgs iesniegums, vai pamatojoties uz pretprasību lietas izskatīšanas procesā par pārkāpumu:

a) [ja Eiropas Savienības] preču zīme reģistrēta pretrunā 7. panta noteikumiem;

b) ja pieteikuma iesniedzējs, iesniedzot pieteikumu par preču zīmi, ir rīkojies ļaunprātīgi."

III. Pamatlieta, prejudiciālie jautājumi un tiesvedība Tiesā

8. *CeramTec* ir Vācijā reģistrēta sabiedrība, kas specializējusies tādu tehniskās keramikas komponentu izstrādē, ražošanā un izplatīšanā, kuri paredzēti it īpaši gūžas vai ceļa locītavu implantu sastāvam un kurus tā pārdod protēžu ražotājiem, lai no tiem izveidotu pilnīgas gūžas protēzes, kas pēc tam tiek pārdotas galalietotājiem, piemēram, slimnīcām vai ķirurgiem ortopēdiem.

9. *Coorstek* ir Amerikas Savienotajās Valstīs reģistrēta sabiedrība, kas nodarbojas ar modernu medicīnisko keramikas komponentu ražošanu it īpaši gūžas un mugurkaula locītavu un zobu protēzēm.

10. *CeramTec* piederēja Eiropas patents Nr. EP 0 542 815, kas apzīmē Franciju un attiecas uz keramikas kompozīta materiālu, kura termiņš beidzās 2011. gada 5. augustā.

[3] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2015. gada 16. decembris), ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi, Komisijas Regulu (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi, un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 2869/95 par maksām, kas jāmaksā Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (OV 2015, L 341, 21. lpp.).

[4] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.).

[5] No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka gan iespējamās pārkāpuma darbības, gan apstrīdēto preču zīmju reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas datums, kas ir vienīgais būtiskais pretprasībai par spēkā neesamību piemērojamo materiālo tiesību noteikšanai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 29. janvāris, *Sky* u.c. (C-371/18, EU:C:2020:45, turpmāk tekstā – spriedums *Sky*, 49. punkts)), ir pirms 2016. gada 23. marta.

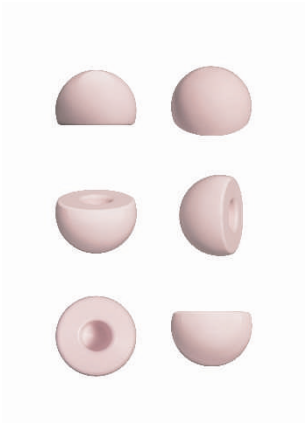
11. 2011. gada 23. augustā *CeramTec* iesniedza trīs Eiropas Savienības preču zīmju (turpmāk tekstā – "apstrīdētās preču zīmes") reģistrācijas pieteikumus, proti:

– preču zīme Nr. 010214195, kas attiecas uz *Pantone* rozā krāsu Nr. 677C, 2010. gada izlaidums, un kas reģistrēta 2013. gada 26. martā, pamatojoties uz 2011. gada 21. jūlija Vācijas preču zīmes prioritāti;

– turpmāk attēlotā grafiskā preču zīme, kas attiecas uz *Pantone* rozā krāsu Nr. 677C un kas reģistrēta 2013. gada 12. aprīlī ar numuru 010214112, pamatojoties uz 2011. gada 25. jūlija Vācijas preču zīmes prioritāti;

– turpmāk attēlotā trīsdimensiju preču zīme, kas attiecas uz *Pantone* rozā krāsu Nr. 677C un kas reģistrēta 2013. gada 20. jūnijā ar numuru 010214179, pamatojoties uz 2011. gada 26. jūlija Vācijas preču zīmes prioritāti.

12. 2013. gada 13. decembrī *CeramTec* cēla prasību pret *Coorstek* par preču zīmju pārkāpumu un parazītisku konkurenci. *Coorstek* iesniedza pretprasību, kurā apgalvoja, ka apstrīdētās preču zīmes ir spēkā neesošas.

13. Ar 2021. gada 25. jūnija spriedumu *cour d'appel de Paris* (Parīzes apelācijas tiesa, Francija) atcēla apstrīdētās preču zīmes, pamatojoties uz to, ka tās pieteiktas ļaunticīgi (turpmāk tekstā – "Parīzes apelācijas tiesas spriedums").

14. Šī tiesa norādīja, ka apstrīdēto preču zīmju reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas dienā sabiedrība *Ceramtec* bija pārliecināta par hroma oksīda tehnisko iedarbību, garantējot medicīnisko protēžu izgatavošanā izmantoto keramikas bumbiņu cietību un izturību, un ka tā centās aizsargāt bumbiņu rozā krāsu, ko izraisīja hroma oksīda klātbūtnes radītais efekts

keramikā. Tā izsecināja, ka šai sabiedrībai bija nodoms pagarināt monopolu, kas tai bija attiecībā uz tehnisko risinājumu, kurš iepriekš bija aizsargāts ar patentu, kas tikko bija beidzies, un liegt konkurentiem ienākt tirgū, kurā tā dominēja, pateicoties šim patentam. *CeramTec* tādējādi esot vēlējusies iegūt ekskluzīvas tiesības mērķiem, kas nav saistīti ar preču zīmes funkciju.

15. *CeramTec* par Parīzes apelācijas tiesas spriedumu iesniedza kasācijas sūdzību. Tā norāda, ka tāda Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretācija, kas ļautu preču zīmi atzīt par spēkā neesošu tādēļ, ka tās pieteikuma iesniedzējam vienkārši ir bijis nodoms saglabāt tiesības uz tehnisku risinājumu, nepierādot, ka tiesības uz šādu preču zīmi faktiski nodrošina vai turpina nodrošināt šāda tehniska risinājuma aizsardzību, un nozīmētu minētās regulas 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) daļas piemērošanas jomas apiešanu un šo abu tiesību normu attiecīgās piemērošanas jomas neievērošanu. Šajā lietā *CeramTec* pēc tās patenta termiņa beigām un apstrīdēto preču zīmju reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas atklāja, ka hroma oksīdam, kas piešķīris minētajās preču zīmēs norādīto rozā krāsu, faktiski nav nekādas tehniskas iedarbības. Šādos apstākļos apstrīdētās preču zīmes, pēc tās domām, nevarēja novirzīt uz preču zīmēm attiecināmo likumu no tam paredzētā mērķa. Tā apgalvo, ka pieteikuma iesniedzēja nodoms vien ir neefektīvs un ka pretēja risinājuma pieņemšana nozīmētu, ka ļaunticības jēdziens kļūtu par "aizmugurējām durvīm", lai piemērotu spēkā neesamības atzīšanas pamatu, kas balstīts uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkta un 52. panta 1. punkta a) apakšpunkta kopīgu piemērošanu, neprasot, lai tiktu izpildīti tā piemērošanas nosacījumi.

16. *Coorstek* norāda, ka Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunktam, lasot to kopsakarā ar tās 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktu, un 52. panta 1. punkta b) apakšpunktam ir atšķirīgi mērķi un ka pirmais no minētajiem pantiem neesot uzskatāms par īpašu tekstu, kas prevalē pār otro. Runa būtu par diviem gadījumiem, kad preču zīme tiek atzīta par spēkā neesošu, balstoties uz pilnīgi atšķirīgiem pamatiem. Pēc *Coorstek* domām apzīmējuma reģistrācija, kas veikta ar nolūku paturēt sev tehnisku risinājumu, apdraud godīgu konkurenci pat tad, ja patentētā tehniskā iedarbība, kas ir kļuvusi vispārpieejama, galu galā izrādītos neefektīva.

17. Iesniedzējtiesa uzskata, ka *CeramTec* apelācijas sūdzībā ir izvirzīts jauns jautājums par Regulas Nr. 207/2009 7. panta, uz kuru attiecas šīs regulas 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts, un tās 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta saistību. Tā norāda, ka *CeramTec* ir cēlusi prasības pret *Coorstek* par apstrīdēto preču zīmju pārkāpumu arī Vācijā, Amerikas Savienotajās Valstīs un Šveicē un ka saistībā ar Vācijā uzsākto tiesvedību *Oberlandesgericht Stuttgart* (Federālās zemes Augstākā tiesa Štutgartē, Vācija) 2023. gada 13. marta spriedumā esot pieņēmusi atšķirīgu nostāju, nekā norādīts Parīzes Apelācijas tiesas spriedumā[6]. Tā secina, ka pastāv interpretācijas atšķirības starp dalībvalstu apelācijas tiesām.

18. Šādos apstākļos *Cour de cassation* (Kasācijas tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1. Vai spēkā neesamības pamati, kas, no vienas puses, ir preču zīmes reģistrācija pretēji [Regulas Nr. 207/2009] 7. panta tiesību normām un, no otras puses, pieteikuma iesniedzēja ļaunticība pieteikuma iesniegšanas dienā – attiecīgi šīs pašas regulas 52. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta priekšmets –, ir autonomi vai pat izslēdzoši?

[6] No Tiesas kancelejā iesniegtās valsts lietas materiāliem izriet, ka *Oberlandesgericht Stuttgart* (Federālās zemes Augstākā tiesa Štutgartē) 2023. gada 13. marta lēmuma mērķis bija atcelt *CeramTec* Vācijas tiesās uzsāktās pārkāpuma tiesvedības apturēšanu pēc tam, kad 2019. gadā tika reģistrētas jaunas Eiropas Savienības preču zīmes, kas atbilst apstrīdētajām preču zīmēm, un pēc tam, kad *Coorstek* Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojā (*EUIPO*) iesniedza pieteikumu par šo preču zīmju atcelšanu.

2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai pieteikuma iesniedzēja ļaunticība var tikt izvērtēta, ņemot vērā vienīgi Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā paredzēto absolūto pamatu reģistrācijas atteikumam, nekonstatējot, ka apzīmējumu, kas iesniegts kā preču zīme, veido vienīgi preču forma, kura vajadzīga tehniska rezultāta iegūšanai?

3. Vai Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka tas izslēdz pieteikuma iesniedzēja, kurš ir iesniedzis preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, lai aizsargātu tehnisko risinājumu, ļaunticību, ja pēc šī pieteikuma iesniegšanas tiek atklāts, ka nepastāv saikne starp attiecīgo tehnisko risinājumu un pieteikto preču zīmi veidojošajiem apzīmējumiem?"

19. Rakstveida apsvērumus iesniedza pamatlietas dalībnieki, Francijas valdība un Eiropas Komisija. 2024. gada 13. novembra tiesas sēdē tika uzklausīti šo ieinteresēto personu mutvārdu apsvērumi.

IV. Juridiskā analīze

20. Atbilstoši Tiesas lūgumam šajos secinājumos tiks izskatīts pirmais un otrais prejudiciālais jautājums.

21. Pirms to izskatīšanas īsumā atgādināšu attiecīgo judikatūru par pieteikuma iesniedzēja ļaunticību Savienības preču zīmes reģistrācijā.

A. Īss attiecīgās judikatūras apskats

22. Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā ietvertais jēdziens "ļaunticība" ir autonoms Savienības tiesību jēdziens [7]. Tā kā šajā regulā nav definīcijas, tās nozīme un piemērošanas joma jānosaka saskaņā ar tās ierasto nozīmi ikdienas valodā, ņemot vērā kontekstu, kādā tā tiek lietota, un minētās regulas mērķus [8].

23. Ja atbilstoši tā ierastajai nozīmei ikdienas valodā jēdziens "ļaunticība" nozīmē, ka jābūt negodīgai attieksmei vai nodomam, tā interpretācijas nolūkā jāņem vērā preču zīmju tiesību īpašais konteksts, kas ir uzņēmējdarbības jomas konteksts [9]. Tādējādi spriedum*ā Koton* Tiesa norādīja, ka Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais absolūtais spēkā neesamības pamats ir piemērojams tad, ja no atbilstīgām un saskanīgām norādēm izriet, ka Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieks ir iesniedzis šīs preču zīmes reģistrācijas pieteikumu nevis ar mērķi godīgi piedalīties konkurences norisē, bet ar nodomu godīgai praksei neatbilstošā veidā radīt kaitējumu trešo personu interesēm vai ar nodomu, kas pat nav vērsts uz konkrētu trešo personu, iegūt ekskluzīvas tiesības citiem mērķiem, nevis tiem, kuri izriet no preču zīmes funkcijām, tostarp no [..] izcelsmes norādes pamatfunkcijas [10].

7 Šajā nozīmē skat. spriedumu *Sky*, 73. punkts.

8 Skat. spriedumu, 2019. gada 12. septembris, *Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret/EUIPO* (C-104/18 P, turpmāk tekstā – "spriedums *Koton*", EU:C:2019:724, 43. punkts). Skat. arī spriedumu *Sky*, 74. punkts.

9 Skat. spriedumu *Koton*, 45. punkts.

10 Skat. spriedumu *Koton*, 46. punkts.

24. Pieteikuma iesniedzēja ļaunticības pastāvēšana Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē jāvērtē visaptveroši, ņemot vērā visus uz šo lietu attiecināmos faktorus [11]. Preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja nodoms ir subjektīvs elements, kas tomēr ir objektīvi jānosaka kompetentajām administratīvajām un tiesu iestādēm [12]. Pēc Tiesas domām, tikai šādi apgalvojums par ļaunticības esamību var tikt izvērtēts objektīvi [13].

25. Viens no faktoriem, kam ir nozīme saistībā ar šo vērtējumu, ir it īpaši tas, ka pieteikuma iesniedzējs zināja vai viņam bija jāzina par apstākļiem, kas pret viņu tiek izvirzīti saistībā ar pret viņu izvirzīto apgalvojumu par ļaunticību [14]. Kā paskaidro ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*] secinājumos lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* [15], nodomu *a priori* var uzskatīt par negodīgu tikai tad, ja attiecīgais lietas dalībnieks zina faktiskos apstākļus, kādos šī kvalifikācija kļūst piemērota [16]. Tomēr ar šādu zināšanu vai prezumpciju par zināšanu pašu par sevi nepietiek, lai varētu konstatēt pieteikuma iesniedzēja ļaunticību [17].

26. Tiesa un Vispārējā tiesa ir uzskatījušas par nozīmīgiem vairākus citus faktorus, tostarp it īpaši preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, kāds tas iesniegts, un tā plašumu [18], reģistrācijai pieteiktā apzīmējuma izcelsmi un agrāko izmantošanu [19], kā arī reģistrācijai pieteiktās preču zīmes raksturu [20], pastāvošās komerciālās attiecības starp pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēju un apstrīdētās preču zīmes īpašnieku, komerciālo loģiku, kurā iekļaujas reģistrācijas pieteikuma iesniegšana, un notikumu hronoloģiju, kas raksturoja minēto iesniegšanu [21], kā arī atpazīstamības pakāpi, kāda apzīmējumam ir brīdī, kad tiek iesniegts reģistrācijas pieteikums [22].

27. Tomēr visi šie faktori ir tikai ilustratīvi piemēri elementiem, kas var tikt ņemti vērā [23]. Vispārīgi runājot, kā ģenerāladvokāte E. Šarpstone norādījusi secinājumos lietā *Lindt*, jēdziens "ļaunticība" Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē nevar tikt sašaurināts vienīgi ar kādu ierobežotu īpašu apstākļu kategoriju [24].

28. Visbeidzot, lai gan Tiesas un Vispārējās tiesas judikatūrā ir sniegtas skaidras norādes par to, kā jāvērtē Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja ļaunticība, šis jēdziens šobrīd ir nenoteikts. Tas atspoguļo sabiedrības interešu mērķi, uz ko balstās attiecīgais absolūtais

[11] Attiecībā uz Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 (1993. gada 20. decembris) par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) skat. spriedumu, 2009. gada 11. jūnijs, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, turpmāk tekstā – "spriedums *Lindt*", EU:C:2009:361, 37. punkts).

[12] Skat. spriedumu *Koton*, 47. punkts, un *Lindt*, 42. punkts. Attiecībā uz jēdzienu "ļaunticība" Komisijas Regulas (EK) Nr. 874/2004 (2004. gada 28. aprīlis), ar ko nosaka sabiedriskās kārtības noteikumus par pirmā līmeņa domēna.eu ieviešanu un darbību, kā arī principiem, kas reglamentē reģistrāciju (OV 2004, L 162, 40. lpp.), 21. panta izpratnē skat. arī spriedumu, 2010. gada 3. jūnijs, *Internetportal und Marketing* (C-569/08, EU:C:2010:311, 45. punkts).

[13] Skat. spriedumu *Koton*, 47. punkts.

[14] Šajā nozīmē skat. spriedumu *Lindt*, 39. punkts.

[15] C-529/07, turpmāk tekstā – "ģenerāladvokātes E. Šarpstones secinājumi lietā *Lindt*", EU:C:2009:148, 60. punkts.

[16] Skat. ģenerāladvokātes E. Šarpstones secinājumus lietā *Lindt*, 61. punkts.

[17] Skat. spriedumu *Lindt*, 40. un 41. punkts, kā arī spriedumu, 2013. gada 27. jūnijs, *Malaysia Dairy Industries* (C-320/12, EU:C:2013:435, 37. punkts).

[18] Skat. spriedumu *Koton*, 65. punkts.

[19] Skat spriedumu, 2014. gada 8. maijs, *Simca Europe/OHMI – PSA Peugeot Citroën (Simca)* (T-327/12, EU:T:2014:240, 40. un 46. punkts); sk. arī spriedumu, 2021. gada 21. aprīlis, *Hasbro/EUIPO – Kreativni Dogadaji (MONOPOLY)* (T-663/19, turpmāk – "spriedums *Hasbro*", EU:T:2021:211, 38. punkts.

[20] Skat. spriedumu *Lindt*, 50. punkts.

[21] Skat. spriedumu *Koton*, 62.–64. punkts.

[22] Skat. spriedumu *Lindt*, 51. punkts.

[23] Skat. citastarp spriedumu, 2022. gada 6. jūlijs, *Zdút/EUIPO – Nehera* u.c. ("NEHERA") (T-250/21, EU:T:2022:430, 28. punkts).

[24] Ģenerāladvokātes E. Šarpstones secinājumi lietā *Lindt*, 60. punkts.

spēkā neesamības pamats, proti, novērst ļaunprātīgu vai godīgai praksei rūpniecības un tirdzniecības jomā pretēju preču zīmju reģistrāciju. Šāds mērķis tiktu apdraudēts, ja ļaunticība būtu jādefinē izsmeļoši un ja to varētu pierādīt tikai ar izsmeļoši uzskaitītiem apstākļiem [25].

B. Par pirmo prejudiciālo jautājumu

29. Iesniedzējtiesa ar pirmo prejudiciālo jautājumu būtībā lūdz Tiesu noskaidrot, vai Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta attiecīgi a) un b) apakšpunktā paredzētie absolūtie spēkā neesamības pamati ir "autonomi" un "izslēdzoši".

30. Vispirms aplūkošu jautājumu par šo spēkā neesamības pamatu autonomiju un pēc tam par to, vai tie ir izslēdzoši.

1. Vai Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punktā paredzētie absolūtie spēkā neesamības pamati ir autonomi?

31. Tāpat kā visas ieinteresētās personas, kas iesniegušas apsvērumus šajā lietā, uzskatu, ka Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punktā paredzētie absolūtie spēkā neesamības pamati ir viens no otra neatkarīgi un autonomi tādā nozīmē, ka viena no tiem piemērošana neparedz vai nav atkarīga no otra piemērošanas vai nepiemērošanas. Katram no tiem ir sava piemērošanas joma, un katrs no tiem pats par sevi pamato Eiropas Savienības preču zīmes atcelšanu, ja ir izpildīti tās piemērošanas nosacījumi.

32. Vispirms šāda neatkarība ir izsecināma no Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta formulējuma un struktūras. Abi absolūtie spēkā neesamības pamati ir atsevišķu apgalvojumu priekšmets, un tie ietverti divos uzskaitījuma punktos, kuros tie ir vienīgie elementi. Tie ir atdalīti viens no otra ar semikolu, kas semantiski atspoguļo Savienības likumdevēja nodomu skaidri nošķirt abus gadījumus. Turklāt ne šīs tiesību normas ievadteikumā, ne tam sekojošajā uzskaitījumā nav vārdu, kas norādītu, ka tās elementi ir kumulatīvi.

33. Turpinot – Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punktā uzskaitīto absolūto spēkā neesamības pamatu autonomiju apstiprina, no vienas puses, konteksta, kurā tās ir ietvertas, un, no otras puses, to mērķu analīze.

34. Attiecībā uz kontekstu šāda autonomija vispirms izriet no tā, ka – atšķirībā no šīs tiesību normas b) apakšpunktā paredzētā spēkā neesamības pamata – a) apakšpunktā paredzētais spēkā neesamības pamats attiecas uz šīs regulas 7. pantā noteiktajiem absolūtajiem reģistrācijas atteikuma pamatiem un ir jālasa un jāinterpretē kopsakarā ar šo pantu. Turpinot – kā norādījušas vairākas ieinteresētās personas, kas iesniedza apsvērumus šajā tiesvedībā, katrs no Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punktā uzskaitītajiem reģistrācijas atteikuma pamatiem ir neatkarīgs no pārējiem un prasa atsevišķu pārbaudi [26], kālab pats šīs regulas 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts atsaucas uz absolūtas spēkā neesamības pamatiem, kas ir autonomi viens no otra un kam katram ir sava piemērošanas joma. *A fortiori* šāda autonomija būtu jāatzīst attiecībā uz šīs tiesību normas b) apakšpunktā paredzēto spēkā neesamības pamatu. Visbeidzot, lai gan kopumā Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punktā ir sniegts izsmeļošs Eiropas Savienības preču zīmes spēkā

[25] Šajā nozīmē attiecībā uz apstākļiem, ko Tiesa ņēma vērā spriedumā *Lindt*, skat. spriedumu *Hasbro*, 37. punkts. Saistībā ar jēdzienu "ļaunticība" domēnu nosaukumu reģistrācijas jomā skat. arī spriedumu, 2010. gada 3. jūnijs, *Internetportal und Marketing* (C-569/08, EU:C:2010:311, 37. punkts).

[26] Attiecībā uz Regulu Nr. 40/94 skat. spriedumu, 2008. gada 8. maijs, *Eurohypo/OHMI* (C-304/06 P, EU:C:2008:261, 54. punkts).

neesamības pamatu saraksts [27], tā a) un b) apakšpunktā paredzētajām tiesību normām ir atšķirīgs raksturs, jo pirmajai ir slēgts raksturs un tā ir piemērojama tikai minētās regulas 7. panta 1. punktā izsmeļoši uzskaitītajos gadījumos, savukārt otrajā ir atsauce uz atvērtu un progresīvu "ļaunticības" jēdzienu, kas var tikt piemērots nenoteiktā skaitā situāciju.

35. Runājot par mērķiem, Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētajiem absolūtās spēkā neesamības pamatiem, lai gan tiem ir kopīgs Savienības preču zīmju tiesību normu mērķis, proti, veicināt netraucētu konkurenci Savienībā [28], tomēr tiem ir atšķirīgi nolūki.

36. Šīs tiesību normas a) apakšpunktā paredzētā absolūtā spēkā neesamības pamata mērķis ir atzīt par spēkā neesošām preču zīmes, kas ir reģistrētas, lai gan tās neatbilst visiem Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem un līdz ar to nav piemērotas reģistrācijai. Tā izsaka pārmetumus par *preču zīmes trūkumu* un cenšas aizsargāt sabiedrības intereses, kas ir pamatā absolūtajam atteikuma pamatam, kuram tā pievienojas.

37. It īpaši saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā paredzēto pamatu, kas ir vienīgais, kurš jāņem vērā šajā lietā [29], Tiesa ir nospriedusi, ka tā pamatā esošās vispārējās intereses ir izvairīties no tā, ka preču zīmju tiesību rezultātā uzņēmumam tiek piešķirts monopols attiecībā uz preces tehniskajiem risinājumiem vai funkcionālām īpašībām [30]. Tiesa ir arī precizējusi, ka šajā tiesību normā ir veikta līdzsvarošana starp divām prasībām, no kurām katra var veicināt veselīgas un godīgas konkurences sistēmas īstenošanu, proti, pirmkārt, prasību izvairīties no tā, ka patentēta tehniskā risinājuma aizsardzība tiek turpināta pēc patenta termiņa beigām, un, otrkārt, prasību, ka nav iespējams reģistrēt tikai tās preču zīmes, kas faktiski traucētu citiem uzņēmumiem izmantot kādu tehnisko risinājumu [31].

38. Savukārt Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā absolūtā spēkā neesamības pamata mērķis ir nodrošināt, lai uzņēmumi, kuri vēlas izmantot Eiropas Savienības preču zīmes sistēmu, godīgi piedalītos konkurencē. Tādējādi tās mērķis ir sodīt par trūkumiem, kas ir *pieteikumam [..] raksturīgs defekts*, nevis preču zīmei kā tādai [32].

39. Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzēto spēkā neesamības pamatu autonomija var nenozīmēt, ka tie ir arī izslēdzoši.

27 Skat. spriedumu *Sky*, 57. un 58. punkts).

28 Skat. tostarp spriedumu *Sky*, 74. punkts un tajā minētā judikatūra.

29 Vēlos norādīt, ka Regulas Nr. 207/2009 (tās sākotnējā redakcijā, kas piemērojama pamatlietā) 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā ir paredzēts, ka tādu apzīmējumu reģistrācija, kurus veido vienīgi "preču forma, kura vajadzīga tehniska rezultāta iegūšanai", tiek atteikta. Šā absolūtā atteikuma pamata apjoms ir grozīts ar Regulu 2015/2424, kas ieviesa pašreiz izmantoto formulējumu Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā, atsaucoties uz apzīmējumiem, kas sastāv tikai no "preču formas vai citas iezīmes, kas ir vajadzīga tehniska efekta iegūšanai". Tomēr, lai atbildētu uz prejudiciālajiem jautājumiem, nav jāpievēršas jautājumam, vai uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktu var atsaukties, lai nepieļautu preces krāsas reģistrāciju, jo šie jautājumi ir balstīti uz pieņēmumu, ka šajā tiesību normā paredzētais absolūtais atteikuma pamats nekādā gadījumā nav piemērojams pamatlietas apstākļos.

30 Skat. spriedumu, 2010. gada 14. septembris, *Lego Juris/OHMI* (C-48/09 P, EU:C:2010:516, 43. punkts).

31 Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 14. septembris, *Lego Juris/OHMI* (C-48/09 P, EU:C:2010:516, 44.–48. punkts).

32 Šajā nozīmē skat. ģenerāladvokātes E. Šarpstones secinājumus lietā *Lindt*, 41. punkts.

2. Vai Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punktā paredzētie absolūtie spēkā neesamības pamati ir izslēdzoši?

40. Vispirms vēlos norādīt, ka Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta formulējumā ne tā ievadteikumā, ne pēc tam ietvertajā uzskaitījumā nav frāžu, kas norādītu, ka abi šajā sarakstā ietvertie elementi ir savstarpēji izslēdzoši vai, gluži pretēji, ka tie var pastāvēt vienlaikus. Līdz ar to jautājums par to, vai starp šiem elementiem pastāv loģiska ekskluzivitātes saikne, ir jāizvērtē, ņemot vērā it īpaši šīs tiesību normas kontekstu un mērķus.

41. Šajā ziņā, pirmkārt, man šķiet, ka Regulā Nr. 207/2009 nekas neliedz atzīt Eiropas Savienības preču zīmi par spēkā neesošu, pamatojoties uz vairākiem šīs regulas 52. panta 1. punkta a) vai a) un b) apakšpunktā paredzētajiem absolūtajiem spēkā neesamības pamatiem. Šādi gadījumi, iespējams, nebūs bieži, jo pietiek ar to, ka ir izpildīti kāda no šiem spēkā neesamības pamatiem nosacījumi, lai Eiropas Savienības preču zīme tiktu atzīta par spēkā neesošu[33], un spēkā neesamības sekas ir vienādas neatkarīgi no tā, uz kāda pamata tā pasludināta[34]. Tomēr Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta kumulatīva piemērošana nevar tikt izslēgta, it īpaši ņemot vērā, ka saskaņā ar šīs regulas 52. panta 3. punktu, ja spēkā neesamības pamats pastāv tikai saistībā ar daļu no precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem Eiropas Savienības preču zīme ir reģistrēta, tā nevar tikt atzīta par pilnībā spēkā neesošu[35].

42. Otrkārt, nekas Regulā Nr. 207/2009 neļauj arī secināt, ka konstatējums par viena no Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta attiecīgi a) vai b) apakšpunktā paredzētajiem absolūtajiem spēkā neesamības pamatiem nepiemērojamību ir šķērslis otrā pamata piemērošanai. No šo secinājumu 31.–38. punkta izriet, ka šie spēkā neesamības pamati atšķiras gan attiecībā uz to piemērošanas nosacījumiem, gan to priekšmetu un nolūku. Tātad nevar *a priori* izslēgt, ka gadījumā, ja tie ir minēti kopā, pamatojot pretprasību par spēkā neesamības atzīšanu, un viens no tiem ir izskatīts un noraidīts, otrs tomēr var tikt piemērots. Tādējādi, piemēram, tas, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 52. panta 2. punktu nevar tikt apmierināts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, kas pamatots šīs regulas 1. punkta a) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar tās 7. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktu, pamatojoties uz to, ka apstrīdētā preču zīme tikmēr ir ieguvusi atšķirtspēju, nav šķērslis tam, ka šī preču zīme tiek atzīta par spēkā neesošu saskaņā ar minētās regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, uz kuru arī ir norādīts šī pieteikuma pamatojumā, ja tiek konstatēts, ka tās īpašnieks to reģistrējis ļaunticīgi.

3. Secinājums par pirmo jautājumu

43. Visbeidzot, ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uzskatu, ka uz pirmo prejudiciālo jautājumu jāatbild, ka Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētie absolūtie spēkā neesamības pamati ir autonomi, bet ne izslēdzoši.

[33] Šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 11. jūlijs, *SA.PAR./OHMI – Salini Costruttori (GRUPPO SALINI)* (T-321/10, EU:T:2013:372, 46. punkts).

[34] Skat. Regulas Nr. 207/2009 55. pantu.

[35] Vēlos norādīt, ka, tāpat kā Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētie absolūtie reģistrācijas atteikuma pamati, arī ļaunticība var attiekties tikai uz noteiktām precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem apstrīdētā preču zīme ir reģistrēta; šajā ziņā skat. spriedumu *Sky* 79. un 80. punkts, kā arī rezolutīvās daļas 2. punkts.

C. Par otro prejudiciālo jautājumu

44. Ar otro prejudiciālo jautājumu, kas uzdots gadījumā, ja Tiesa uz pirmo jautājumu atbildētu noliedzoši, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai pieteikuma iesniedzēja, kura nolūks ir aizsargāt apzīmējumu, kas sastāv tikai no formas, kura nepieciešama tehniskā rezultāta iegūšanai, ļaunticība var tikt raksturota neatkarīgi no jautājuma, vai šī apzīmējuma reģistrācija ir pretrunā Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā paredzētajam absolūtajam atteikuma pamatam.

45. No pirmā prejudiciālā jautājuma analīzes izriet, ka Eiropas Savienības preču zīmes absolūtam spēkā neesamības pamatam, kas balstīts uz pieteikuma iesniedzēja ļaunticību, ir sava darbības joma un nolūks salīdzinājumā ar absolūtiem spēkā neesamības pamatiem, kas balstīti uz absolūta reģistrācijas atteikuma pamata esamību.

46. Ļaunticības konstatēšana nav atkarīga no tā, vai apzīmējums, kas ir preču zīmes reģistrācijas pieteikuma priekšmets, ir vai nav reģistrējams, bet gan prasa, lai pieteikuma iesniedzēja nodoms tiktu izvērtēts, ņemot vērā visus attiecīgos apstākļus, un lai tiktu pārbaudīta tā atbilstība rīcības standartiem, kas atzīti par pieņemamiem konkrētajā preču zīmju tiesību un komercdarbības kontekstā [36].

47. Tādējādi, kā apsvērumos pamatoti norāda Komisija, ļaunticību nevar secināt tikai no objektīva fakta, ka preču zīmes reģistrācijas pieteikums ir iesniegts, lai aizsargātu apzīmējumu, kura reģistrācija ir atteikta, piemērojot vienu no Regulas Nr. 207/2009 7. pantā paredzētajiem absolūtajiem atteikuma pamatiem. Tas būtu pretrunā gan šīs regulas 52. panta 1. punkta attiecīgi a) un b) apakšpunktā paredzēto absolūto spēkā neesamības pamatu autonomijai, gan principam, saskaņā ar kuru labticība ir jāprezumē, kamēr nav pierādīts pretējais [37]. Turpretim konstatējums, ka apzīmējums ir reģistrēts pretēji absolūtam reģistrācijas atteikuma pamatam, nozīmē, ka jābūt izpildītiem visiem objektīvajiem nosacījumiem, kas nosaka šī pamata piemērošanu, neatkarīgi no pieteikuma iesniedzēja nodoma.

48. Tomēr absolūto spēkā neesamības pamatu autonomija neizslēdz iespējamu pārklāšanos, izvērtējot preču zīmes spēkā esamību konkrētā gadījumā.

49. Pēc būtības ļaunticīgu reģistrāciju var raksturot dažādi faktiskie un juridiskie apstākļi. Tas īpaši apgrūtina iespēju abstraktā veidā definēt, kas raksturo šādu reģistrāciju, un, kā redzējām, katrs apgalvojums par ļaunticību tiek vērtēts, pamatojoties uz visiem atbilstošajiem elementiem, kurus izvirzījis pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs.

50. Šajā kontekstā nav izslēgts, ka noteikti elementi, kas jāņem vērā, veicot šo vērtējumu, var tikt ņemti vērā arī tad, ja jāizvērtē, vai preču zīme reģistrēta, neievērojot kādu no absolūtajiem reģistrācijas atteikuma pamatiem, tomēr nav jābūt izpildītiem visiem šī pamata piemērošanas nosacījumiem.

[36] Šajā ziņā skat. spriedumu, 2019. gada 13. novembris, *Outsource Professional Services/EUIPO* (C-528/18 P, EU:C:2019:961, 69. punkts), kurā aplūkots jautājums par to, ka pieteikuma iesniedzējs ir piesavinājies aprakstošu apzīmējumu, ko izmantojusi trešā persona.

[37] Uz Eiropas Savienības preču zīmi attiecas spēkā esamības prezumpcija (skat. Regulas Nr. 207/2009 99. panta 1. punktu). Tādējādi pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējam, kas vēlas balstīties uz Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto pamatu, ir jāpierāda apstākļi, kas ļauj secināt pieteikuma iesniedzēja ļaunticību reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī. Pēc tam, tā kā viņam piemērotā labticības prezumpcija ir atspēkota, tam ir jāsniedz ticami paskaidrojumi par minētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma mērķiem un komerciālo loģiku; šajā ziņā skat. spriedumu *Hasbro*, 42. un 43. punkts.

51. Turklāt Tiesa nonāca pie līdzīga secinājuma spriedumā *Koton*, kad tai bija jāizpēta iespējamā pārklāšanās starp absolūto spēkā neesamības pamatu, kas balstīts uz pieteikuma iesniedzēja ļaunticību, un Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto relatīvo spēkā neesamības pamatu saistībā ar tādas agrākas preču zīmes esamību, kas var izraisīt maldināšanu attiecībā uz reģistrācijai pieteikto apzīmējumu [38].

52. Tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotā, kurā saistībā ar pretprasību par spēkā neesamības atzīšanu Eiropas Savienības preču zīmes īpašniekam būtībā tiek apstrīdēts, ka tas, reģistrējot šo preču zīmi, ir īstenojis stratēģiju, kuras mērķis ir liegt saviem konkurentiem piedāvāt tirgū preces, kas ietver tehnisku risinājumu, attiecībā uz kuru tam bija monopols, pamatojoties uz patentu, kura termiņš ir beidzies, jautājums par to, vai šāda reģistrācija jāuzskata par ļaunticīgu, atšķiras no jautājuma par to, vai attiecīgo preču zīmi veido vienīgi forma, kas vajadzīga tehniska rezultāta iegūšanai, un šī iemesla dēļ tā ietilpst Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunktā, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktu, paredzētā absolūtā spēkā neesamības pamata piemērošanas jomā. Pirmajā gadījumā tiek apstrīdēta pieteikuma iesniedzēja izvirzīto mērķu likumība, bet otrajā gadījumā runa ir par preču zīmes spēkā esamību.

53. No tā izriet, ka apstāklis, ka nav izpildīti Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkta un minētās regulas 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkta kopīgas piemērošanas nosacījumi, pats par sevi neliedz valsts tiesai, kas izskata šādu prasību, konstatēt, ka attiecīgā preču zīme ir reģistrēta ļaunticīgi, ja no attiecīgiem un apstiprinošiem pierādījumiem izriet, ka tās īpašnieks ir pieteicis šīs preču zīmes reģistrāciju nevis ar mērķi godīgi konkurēt, bet gan ar negodīgu nolūku.

54. Izvērtējot šāda nodoma esamību, valsts tiesa, kas izskata lietu, var ņemt vērā apstākļus, kuri būtu varēti tikt izmantoti, lai pārbaudītu attiecīgās preču zīmes spēkā esamību, ņemot vērā Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktu, piemēram, attiecīgās preču zīmes raksturu un to, ka atsevišķas šīs preču zīmes iezīmes bija aizsargātas ar patentu, kura darbības termiņš pa to laiku bija beidzies. Šādas iespējas pieļaušana nenozīmē to, ka pieteikuma iesniedzēja ļaunticība tiek vērtēta "ņemot vērā vienīgi Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā paredzēto absolūto pamatu reģistrācijas atteikumam", kā arī tiek atbalstīta šīs tiesību normas un šīs regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta "kopējā" interpretācija [39] vai to, ka, atsaucoties uz jēdzienu "ļaunticība", tiek kompensēta minētā pamata piemērošanas nosacījumu neizpilde.

55. Ņemot vērā iepriekš minēto, tādos apstākļos, kādus tikko aprakstīju, pēc manām domām, ļaunticību nevar secināt no vienkārša fakta, ka attiecīgā apzīmējuma reģistrācija tika pieteikta, lai aizsargātu ar iepriekšējo patentu aizsargātas preces izskata pazīmes, ja izrādās, ka šis apzīmējums

[38] Šajā spriedumā, vienlaikus uzsverot, ka Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais absolūtais spēkā neesamības pamats būtiski atšķiras no šīs regulas 53. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētā relatīvā spēkā neesamības pamata, Tiesa tomēr ir atzinusi, ka viens no pēdējās minētās tiesību normas piemērošanas nosacījumiem, proti, tas, ka trešā persona izmanto apstrīdētajai preču zīmei identisku vai līdzīgu apzīmējumu, patiešām var būt atbilstošā konteksta elements ļaunticības novērtēšanai, lai gan tas nenozīmē, ka noteikti ir jābūt izpildītiem visiem šiem piemērošanas nosacījumiem un it īpaši nosacījumam par maldināšanas esamību (skat. spriedumu *Koton*, 49., 53. un 54. punktu; skat. arī spriedumu, 2019. gada 13. novembris, *Outsource Professional Services/EUIPO* (C-528/18 P, EU:C:2019:961, 61. punkts).

[39] Šāda kopēja interpretācija katrā ziņā ir izslēdzama; pēc analoģijas skat. spriedumu, 2015. gada 16. septembris, *Société des Produits Nestlé* (C-215/14, EU:C:2015:604, 50. punkts).

neietilpst Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkta piemērošanas jomā [40]. Tādējādi citiem būtiskiem apstākļiem ir jāpamato apgalvojums, ka pieteikuma iesniedzējs ir rīkojies nevis ar mērķi godīgi konkurēt, bet gan ar negodīgu nolūku.

56. Jāatzīst, ka šādā kontekstā robeža starp leģitīmu komercstratēģiju un ļaunticību konkrētajā gadījumā var izrādīties diezgan neskaidra.

57. Lai noteiktu pieteikuma iesniedzēja patieso nodomu, valsts tiesai, kas izskata lietu, būs jāizvērtē visi faktori, kuri raksturo konkrēto gadījumu, tostarp attiecīgās preču zīmes raksturs [41], aizsargātā apzīmējuma izcelsme un tās izmantošana kopš tās radīšanas, patenta apjoms, kā arī notikumu hronoloģija. Par ļaunticību liecina arī tas, ka reģistrācijas pieteikuma iesniedzējam preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumā bija pārliecība, ka reģistrācijai pieteiktais apzīmējums attiecās uz tehnisko risinājumu, ko agrāk aizsargāja tā patents, apstāklis, ka tajā pašā datumā šai pārliecībai piekrita tā konkurenti, attiecīgo preču lietotāji un zinātnes aprindas, kā arī tas, ka pieteikuma iesniedzējs ir mēģinājis uzturēt šādu pārliecību saviem klientiem, piemēram, apzināti piesaistot apzīmējumu, uz kuru attiecas tā preču zīme, ar tā patentu aizsargātajam tehniskajam risinājumam, tādējādi novirzot preču zīmi no tās funkcijām, it īpaši no tās izcelsmes norādes. Vispārīgāk runājot, šādā vērtējumā var tikt ņemta vērā jebkura preču zīmes īpašnieka rīcība, kas ļauj pamatot viņa nodomu izmantot pieteikto reģistrāciju citiem nolūkiem, nevis tiem, kas izvirzīti Savienības tiesiskajā regulējumā preču zīmju jomā, un it īpaši, lai liegtu konkurentiem iekļūt tirgū, izmantojot tehnisko risinājumu, uz kuru tam bija monopols tā patenta dēļ.

58. Ja ir norādes, kas ļauj pamatot negodīgu nodomu un atspēkot prezumpciju par labticīgu pieteikuma iesniegšanu, preču zīmes īpašniekam būs jāpierāda, ka preču zīmes reģistrācija ir daļa no leģitīmas komercstratēģijas vai ka tas ir rīkojies ar savu likumīgo interešu aizsardzību saistītu iemeslu dēļ [42]. Šajā kontekstā ļaunticība tomēr nevar tikt izslēgta tikai tādēļ vien, ka tehniskais risinājums, par kuru preču zīmes īpašnieks ir domājis reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumā, ir izrādījies objektīvi neeksistējošs pēc šī datuma. Apstākļus, kas rodas tikai pēc attiecīgā ļaunticības novērtējuma beigu datuma, var ņemt vērā tikai, ciktāl tie norāda uz pieteikuma iesniedzēja nodomu šajā datumā [43]. Turklāt tas vien, ka ļaunticīgi reģistrēta preču zīme pilda preču zīmei raksturīgās funkcijas, it īpaši izcelsmes norādes funkciju, pats par sevi nav šķērslis tās atzīšanai par spēkā neesošu, kā to skaidri pierāda Regulas Nr. 207/2009 52. panta 2. punktā ietvertās tiesību normas nepiemērojamība ļaunticīgām reģistrācijām.

[40] Šajā ziņā *EUIPO* Apelācijas ceturtā padome būtībā lēma 2024. gada 6. decembra lēmumā lietā R 12/2024-4, kas ir pieejams šeit: https://*EUIPO*.europa.eu/eSearchCLW/#key/trademark/APL_20241206_R0012_2024-4_001620566. Konstatējusi, ka attiecīgā preču zīme neietilpst Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkta piemērošanas jomā, šī Apelācijas padome, norādot, ka apgalvojums par ļaunticību ir balstīts tikai uz vienu argumentu, proti, ka preču zīme ir tikusi pieteikta, lai mākslīgi aizstātu patenta aizsardzību ar preču zīmes aizsardzību, secināja, ka tā ir jānoraida, jo tā ir balstīta uz kļūdainu pieņēmumu.

[41] Par preču zīmes raksturu jāatgādina, ka spriedumā lietā *Lindt* Tiesa precizēja, ka gadījumā, kad attiecīgais apzīmējums sastāv no preces kopējās formas un noformējuma, pieteikuma iesniedzēja ļaunticību varētu konstatēt vieglāk, ja konkurentu izvēles brīvību attiecībā uz šiem apstākļiem ierobežotu tehniska vai komerciāla rakstura apsvērumi tā, ka preču zīmes īpašnieks var saviem konkurentiem liegt ne tikai izmantot identisku vai līdzīgu preču zīmi, bet arī tirgot līdzvērtīgas preces (skat. šī sprieduma 50. punktu).

[42] Skat. spriedumu *Lindt*, 47. un 48. punkts; skat. arī spriedumu, 2023. gada 13. decembris, *Good Services/EUIPO – ITV Studios Global Distribution (EL ROSCO)* (T-383/22 EU:T:2023:801, 29. punkts).

[43] Šajā nozīmē skat. spriedumu *Lindt*, 35. un 41. punkts. Šis jautājums konkrētāk ir trešā prejudiciālā jautājuma priekšmets, uz kuru šie secinājumi neattiecas.

59. Pirms secinājuma izdarīšanas vēlos īsi pievērsties jautājumam, ko savos apsvērumos izvirzīja *CeramTec*. Šī sabiedrība apgalvo, ka ļaunticība ir raksturīga ļaunprātīgas rīcības kontekstā un tai jābūt objektīvam konkurences apdraudējumam, kas esot izslēgts, ja attiecīgā preču zīme, pirmkārt, neliedz tās īpašnieka konkurentiem izmantot tehnisku risinājumu un, otrkārt, pilda preču zīmes pašas izcelsmes norādes funkciju.

60. Šajā ziņā atgādinu, ka, to piemērojot preču zīmju tiesībām, ļaunticībai ir raksturīgs "nolūks" vai nu "godprātīgai praksei neatbilstošā veidā kaitēt trešo personu interesēm" vai arī "nolūk[s] iegūt ekskluzīvas tiesības, pat nevēršoties pret konkrētu trešo personu, mērķiem, kas nav saistīti ar preču zīmes funkcijām"[44]. Tādējādi Tiesa ir nošķīrusi divas gadījumu kategorijas, kas var pamatot Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanu, otrā ietverot situācijas, kurās reģistrācijas pieteikumā prasītās ekskluzīvās tiesības neatbilst kādai no preču zīmes funkciju loģikām.

61. Lai gan šī kategorija aptver jebkādu ļaunprātīgu pieteikumu iesniegšanas stratēģiju[45], no Tiesas un Vispārējās tiesas judikatūras tomēr neizriet, ka tā attiecas tikai uz rīcību, kas kvalificējama kā "tiesību ļaunprātīga izmantošana"[46]. No šīs judikatūras arī neizriet, ka ļaunticības konstatēšana otrās minētās kategorijas gadījumos ir atkarīga no pierādījumiem par konkurences aizskāruma vai apdraudējuma riska esamību vai pierādījumiem, ka preču zīmes īpašnieks no savas ļaunprātīgās rīcības ir varējis gūt nepamatotas priekšrocības[47]. Katrā ziņā, tā kā pieteikuma iesniedzēja ļaunticības novērtēšanai būtisks ir brīdis, kad ieinteresētā persona ir iesniegusi reģistrācijas pieteikumu[48] – tas ir, ņemot vērā šajā datumā pastāvošos apstākļus, kas attiecīgā gadījumā jānovērtē gan attiecībā uz objektīvu konkurences apdraudējuma risku, gan īpašnieka iespēju gūt nepamatotu priekšrocību no preču zīmes reģistrācijas –, nevis, kā, šķiet, to ierosina *CeramTec*, vēlāka stadijā[49].

62. Noslēgumā, ņemot vērā izklāstītos apsvērumus, uzskatu, ka uz otro prejudiciālo jautājumu jāatbild, ka Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka, lai novērtētu pieteikuma iesniedzēja ļaunticību, var tikt ņemti vērā apstākļi, kas varētu liecināt par

44 Skat. it īpaši spriedumu *Koton*, 46. punkts.

45 Šajā ziņā skat. spriedumu, 2016. gada 7. jūlijs, *Copernicus-Trademarks/EUIPO – Maquet (LUCEO)* (T-82/14, EU:T:2016:396, 28.–33. punkts un 48.–52. punkts; apelācijas sūdzība noraidīta ar 2017. gada 14. decembra rīkojumu *Verus/EUIPO*, C-101/17 P, EU:C:2017:979), un spriedumu, 2022. gada 13. jūlijs, *Pejovič/EUIPO – ETA živilska industrija (TALIS)* (T-283/21, EU:T:2022:438, 30.–32. punkts), kā arī līdzīgā nozīmē, bet citā kontekstā, spriedumi, 2024. gada 17. janvāris, *Athlet/EUIPO – Heuver Banden Groothandel (ATHLET)* (T-650/22, EU:T:2024:11, 52. punkts), 2022. gada 7. septembris, *Segimerus/EUIPO – Karsten Manufacturing (MONSOON)* (T-627/21, EU:T:2022:530, 37. punkts).

46 Spriedumā *Hasbro*, 72. punkts, uz kuru atsaucas *CeramTec*, Vispārējā tiesa vienīgi norādīja, ka reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas stratēģija, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja izmantoja lietā, kurā tika taisīts šis spriedums, lai apietu noteikumu par izmantošanas pierādīšanu, "nevar[ēja] neatgādināt [par] tiesību ļaunprātīgu izmantošanu". Secinājumos lietā *Koton* (C-104/18 P, EU:C:2019:287) ģenerāladvokāte J. Kokote [*J. Kokott*] norādīja, ka, "izvērtējot ļaunticību, par orientieri var kļūt judikatūra par ļaunprātīgas rīcības konstatēšanu" (31. punkts), atstājot neatbildētu jautājumu par to, vai "ļaunticībai – atšķirībā no ļaunprātīgas rīcības – nebūtu jābūt atkarīgai no mērķa nesasniegšanas un nepamatotas priekšrocības, bet [..] tā ietver rīcību, kas neatbilst pieņemtajiem ētikas principiem vai godīgai komercpraksei" (37. punkts). Savukārt Tiesa spriedumā *Koton* nav atklāti aplūkojusi šo jautājumu, bet ir tikai ieviesusi minētā sprieduma 46. punktā ietverto dihotomiju.

47 Taisnība, ka sprieduma *Hasbro*, uz kuru atsaucas *CeramTec*, 74. punktā Vispārējā tiesa balstījās uz *EUIPO* konstatējumu, ka prasītāja faktiski ir guvusi labumu no savas reģistrācijas pieteikumu atkārtotas iesniegšanas stratēģijas. Tomēr no minētā 74. punkta, kurā norādīts, ka šis konstatējums ir izdarīts, "neraugoties uz pierādījumiem, kas liecina, ka prasītājas nodoms tostarp bija izvairīties no pierādījumu sniegšanas par apstrīdētās preču zīmes izmantošanu", izriet, ka Vispārējā tiesa uzskatīja, ka peļņa, kas gūta no attiecīgās stratēģijas, ir vēlāk noticis apstāklis, kas pamato pieteikuma iesniedzēja negodīgo nodomu, iesniedzot reģistrācijas pieteikumu, nevis kā apstākli, kas nepieciešams, lai pierādītu ļaunticību.

48 Skat. spriedumu *Lindt*, 35. punkts.

49 Tas izriet arī no sprieduma, 2022. gada 6. jūlijs, *Zdút/EUIPO – Nehera* u.c. ("NEHERA") (T-250/21, EU:T:2022:430), uz kuru savos apsvērumos atsaucas *CeramTec*. Proti, lietā, kurā taisīts šis spriedums, apgalvojumu par ļaunticību, kas balstīts uz pieteikuma iesniedzēja nodomu par parazītisku rīcību, proti, netaisnīgi gūt labumu no agrākas preču zīmes reputācijas, Vispārējā tiesa noraidīja pēc tam, kad tā citastarp bija konstatējusi, ka šai preču zīmei preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumā vairs nebija nekādas reputācijas (minētā sprieduma 45.–53., 66., 69. un 70. punkts).

apstrīdētās preču zīmes absolūtu spēkā neesamību, pamatojoties uz šīs regulas 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar tās 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktu. Tas vien, ka pēdējā minētajā tiesību normā paredzētā absolūtā reģistrācijas atteikuma pamata piemērošanas nosacījumi nav pilnībā izpildīti, neliedz ne to ņemt vērā, ne arī to, ka minētā preču zīme tiek atcelta pieteikuma iesniedzēja ļaunticības dēļ, ja, pamatojoties uz visiem faktoriem, kuri ir būtiski konkrētajā lietā un kuri pastāv preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī, no tā izriet, ka tas iesniegts nevis ar mērķi godīgi piedalīties konkurencē, bet ar negodīgu nodomu.

V. Secinājumi

63. Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, ierosinu Tiesai u*z Cour de cassation* (Kasācijas tiesa, Francija) uzdoto pirmo un otro prejudiciālo jautājumu atbildēt šādi:

1) Padomes Regulas Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par [Eiropas Savienības] preču zīmi 52. panta 1. punkts

   jāinterpretē tādējādi, ka

   šīs tiesību normas a) un b) apakšpunktā paredzētie absolūtie Eiropas Savienības preču zīmes spēkā neesamības pamati, kas attiecīgi ir saistīti ar preču zīmes reģistrāciju pretēji minētās regulas 7. panta noteikumiem un pieteikuma iesniedzēja ļaunticību, iesniedzot preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ir autonomi, bet ne ekskluzīvi.

2) Lai izvērtētu pieteikuma iesniedzēja ļaunticību, var ņemt vērā apstākļus, kas varētu palīdzēt konstatēt apstrīdētās preču zīmes absolūtu spēkā neesamību, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktu. Tas vien, ka pēdējā minētajā tiesību normā paredzētā absolūtā reģistrācijas atteikuma pamata piemērošanas nosacījumi nav pilnībā izpildīti, neliedz ne to ņemt vērā, ne arī to, ka minētā preču zīme tiek atcelta pieteikuma iesniedzēja ļaunticības dēļ, ja, pamatojoties uz visiem faktoriem, kuri ir būtiski konkrētajā lietā un kuri pastāv preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī, no tā izriet, ka tas iesniegts nevis ar mērķi godīgi piedalīties konkurencē, bet ar negodīgu nodomu.